

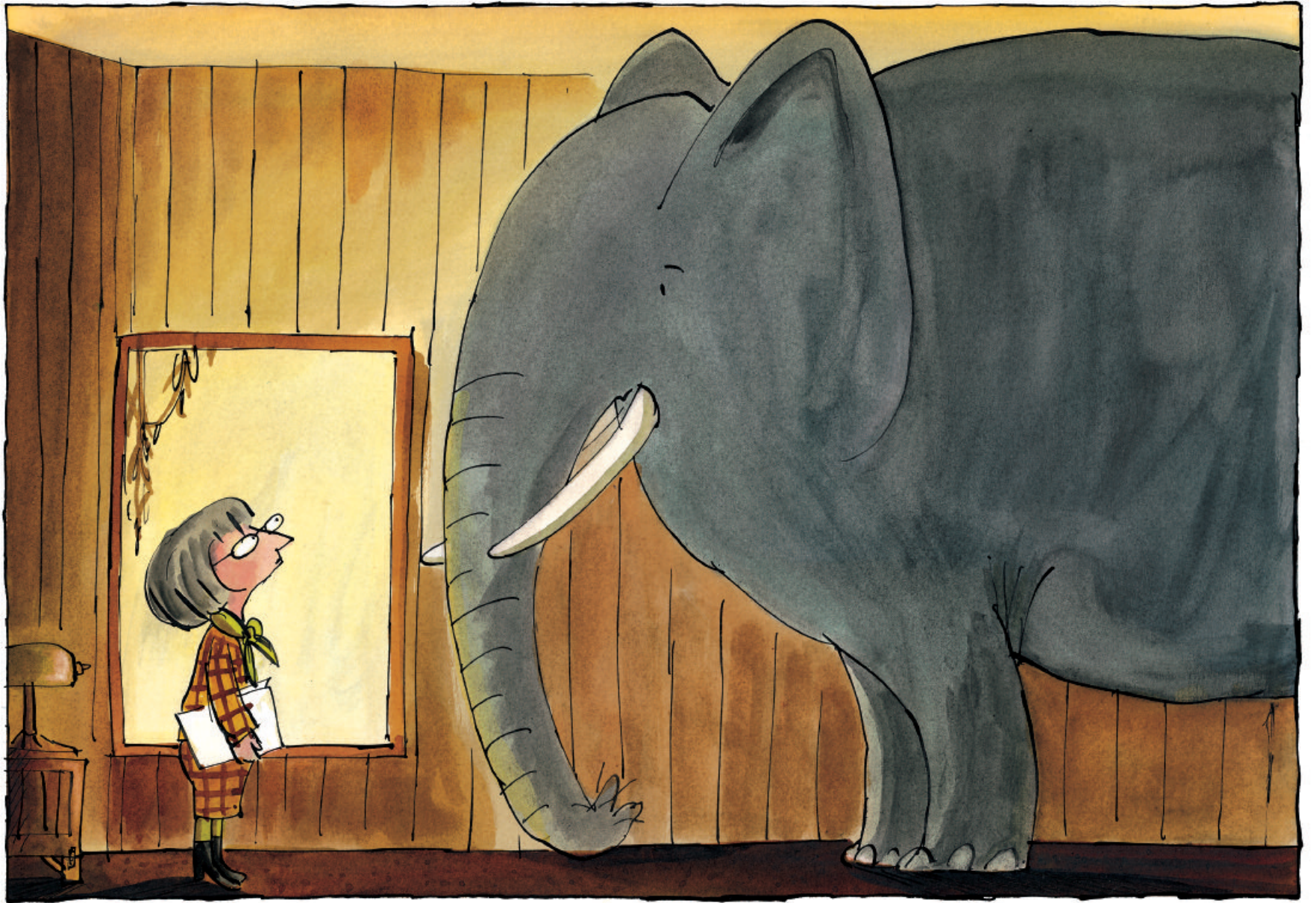
Hola, Xavier!

Fins ara,
m'ha resultat d'allò més difícil
escriure't.

Cada vegada
que m'hi posava,
trucaven a la porta
i apareixia un elefant.

Ja saps que faig classes
en escoles d'animals, oi?

Doncs bé, no sé si saps
que m'he animat
a fer classe als elefants,

perquè volia
ampliar la meva experiència
i viatjar una mica pel món.

L'anunci que vaig
llegir al diari *Elefantnews*
semblava escrit
pensant en mi:

12

*Ramat d'elefants
amb inquietuds culturals
busca mestra
amb esperit dinàmic
i aventurer.
Ofereim: Habitatge a la selva
africana.
Dieta vegetariana.
Salari: cent tones de plàtans.*

Que bé!
Vaig acceptar la feina encantada.
Em va semblar una feina
molt apropiada per a mi.
Estava fins al capdamunt
de fer classe a unes aranyes
curtes de gambals i carregades
de manies, que, a sobre,
em pagaven amb mosques,
que no es pot dir que siguin
un plat exquisit.
A més, tothom em deia
que els elefants
eren uns alumnes de primera,
que estudiaven molt.
–Tenen una memòria gran
com un armari.
Què dic, com un armari!
Com un camió de mudances!

13